

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

08 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,
cu participarea

interpretului – Larisa Rusnac,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de către procurorul în
procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului
penal al Curții de Apel Bender din 07 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui,

But Serghei Fiodor, născut la 25 decembrie 1975, originar și
domiciliat or. Anenii Noi str. Uzinelor 24, ap. 11.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță din 22.02.2013 pînă la 24.04.2013

2. în instanța de apel din 18.05.2013 pînă la 07.11.2013

3. în instanța de recurs din 21.01.2014 pînă la 08.04.2014

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul, Sergiu Crîjanovschi, care a solicitat admiterea recursului.

Avocatul, Alexandr Ghițu, care a solicitat respingerea recursului.

Inculpatul, Serghei But, care a solicitat respingerea recursului.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 24 aprilie 2013, în procedura judecării
pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, But S.F. a fost recunoscut
vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) CP, la 2 ani închisoare. În baza art. 90 CP,
i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probă de 5 ani,
dacă nu va săvîrși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți
încrederea acordată.

2. Potrivit sentinței, But S.F. la 12 ianuarie 2013, în jurul orei 00.30, aflându-se la
domiciliul său în orașul Anenii Noi, str. Uzinelor 24, ap. 11, urmărind scopul intimidării
victimii și aplicării violenței fizice, suferinței psihice și prejudiciului moral în privința
concubeinei sale Vdovenco Ludmila și întru demonstrarea supremației sale fizice, în
timpul certții s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa acesteia și i-a aplicat lovituri
peste cap și diverse părți a corpului, după ce cu un cuțit de bucătărie a înjunghiat-o în
regiunea piciorului drept, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.
208 din 14.01.2013 vătămări ușoare.

Astfel, acțiunile inculpatului, But S.F. au fost încadrate, în baza art. 201¹ alin. (1) CP
– *violența în familie, adică, acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un
membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu*

vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel, de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care But S.F., să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În motivarea apelului procurorul a invocat că, instanța de fond, ignorând prevederile art. 364¹ alin. (8) CPP, ilegal a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, mai mult, pedeapsa aplicată este neproportională cu pericolul social al acțiunilor criminale comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 07 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat și menținută sentința contestată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a dat apreciere tuturor probelor și reieșind din circumstanțele cauzei, corect a calificat acțiunile inculpatului, în conformitate cu art. 201¹ alin. (1) CP, cu aplicarea pedepsei echitabile faptelor săvârșite.

Instanța de apel a considerat că argumentele indicate de acuzatorul de stat în partea ce ține de blândețea sentinței nu constituie temei de casare.

Curtea de Apel a reținut și faptul, că inculpatul și-a recunoscut vina, se căiește de cele întâmplate, are la întreținere doi copii minori. Având în vedere cele relatate, instanța de apel a considerat că pedeapsa numită este una echitabilă și va contribui la reeducarea inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, invocând că:

- instanța de apel a menținut eroarea instanței de fond, care a individualizat pedeapsa contrar prevederilor art. 364¹ alin. (8) CPP, numind în sarcina inculpatului o pedeapsă excedentară;

- instanțele de judecată nu au argumentat motivele aplicării art. 90 CP;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept de al admite, cu casarea hotărârii atacate, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Analizând decizia atacată, prin prisma criticilor formulate de procuror, Colegiul lărgit, consideră că hotărârile adoptate pe caz urmează a fi casate parțial.

Din textul recursului declarat, Colegiul constată că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanța de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar

critică hotărârile judecătorești adoptate pe caz, numai în latura penală referitor la aplicarea pedepsei.

În opinia Colegiului lărgit, instanța de fond la judecarea cauzei penale a admis o eroare, care a fost menținută de către instanța de apel, eroare ce poate fi corectată de către instanța de recurs, fără a agrava situația condamnatului.

Invocînd doctrina penală, Colegiul remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operația de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

În cazul supus judecării, inculpatul a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, iar sancțiunea normei menționate prevede pedeapsă, cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a reținut: „ca circumstanțe atenuante – recunoașterea vinei, căința sinceră, are la întreținere 2 copii minori, circumstanțe agravante nu au fost stabilite, partea vătămată l-a iertat”.

În viziunea Colegiului, instanța de apel corect a stabilit: *„La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75 CP și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele agravante și atenuante”*.

Astfel, instanța de recurs consideră că, instanța de fond întemeiat a stabilit cuantumul și tipul pedepsei, iar instanța de apel just a menținut pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în limita prevăzută de sancțiunea legii penale.

Colegiul atestă și corectitudinea aplicării de către instanța de fond a prevederilor art. 90 Cod penal, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, luînd în considerație: *„circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, că acesta a săvârșit o infracțiune ușoară, că anterior a fost condamnat, însă antecedentul penal este stins, la evidența medicului psihiatru nu se află, lipsa pretențiilor materiale, de prezența circumstanțelor atenuante, și de lipsa circumstanțe agravante. La fel, la aplicarea prevederilor art. 90 CP instanța de judecată va lua în considerație faptul că pe parcursul procesului inculpatul a avut un comportament sincer și a depus stăruința de a înlătura rezultatul infracțiunii. Astfel, instanța de judecată conchide că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii în termen de pînă la 5 ani. Interdicții de aplicare a art.90 Cod penal în atare situație legea nu prevede. Instanța de judecată ajunge la concluzie că inculpatul a conștientizat fapta comisă și la moment nu prezintă pericol social pentru societate”*.

Astfel, la stabilirea termenului pedepsei și modului de executare a acesteia, în privința lui But S.F., instanța de recurs apreciază că pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către instanțele de fond și de apel răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, fiind încadrat în limitele prevăzute de sancțiunea art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Însă, Colegiul consideră necesar de evidențiat că, dosarul penal a fost examinat în formă simplificată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța obligatoriu urmează să ia în considerare prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, fapt ignorat de către instanțele de fond și de apel.

Potrivit alin.(8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Raportînd prevederile legale menționate la speța supusă judecării, Colegiul atestă că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului. Astfel, limita maximă a sancțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, „2 ani închisoare”, fiind redusă cu o treime va constitui „1 an 4 luni închisoare”, iar limita minimă „3 luni închisoare”.

Revenind la cazul supus judecării Colegiul atenționează, că instanțele de judecată urmau să-i aplice după reducerea cu o treime din pedeapsa stabilită de 2 ani închisoare”, pedeapsa ce nu depășește „1 an 4 luni închisoare”, eroare care urmează a fi corectată de către instanța de recurs, fără a agrava situația inculpatului.

Așa dar, la examinarea recursului declarat și-au găsit confirmare temeiurile de casare invocate de recurent, prevăzute în art.427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care se tinde la nepronunțarea de către instanța de apel asupra motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs consideră oportun de a corecta eroarea comisă de instanțele de fond și apel, fără a agrava situația condamnatului, cu casarea parțială a hotărîrilor adoptate pe caz, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri.

Avînd în vedere cele relatate, Colegiul lărgit ajunge la concluzia de a-l considera pe But S.F., condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 1 an 4 luni închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, în baza art. 90 Cod penal.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Bender, Popov Oleg, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 07 noiembrie 2013 și sentința Judecătorei Anenii Noi din 24 aprilie 2013, în latura penală, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre prin care, **But Serghei Fiodor**, se consideră condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an 4 (patru) luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 (cinci) ani, dacă el în acest termen nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A-l obliga pe But Serghei Fiodor, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

În rest hotărîrile adoptate se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată public la 06 mai 2013, ora 09.50.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nicolae Gordilă

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti